

[Hans Knudsen.]

fordel, hvis enhver skatteyder kan vide, at skatteprocenten vil være den samme for hele den del af indtægten, der ligger mellem 5 000 kr. og ca. 20 000 kr., hvad statsskatten angår. Skatteprocenten er her foreslået til 17, og hvis den kommunale ligningsprocent anslås til 8, så vil enhver skatteyder være klar over, at en forøgelse af indtægten aldrig vil blive beskattet med mere end ialt 25 pct.

Jeg har med særlig interesse set finansministerens forsøg på med bevarelse af fradragsreglen uændret at finde frem til et system, hvorved man kunne foretage en udjævning af den stigende indkomst, altså et forsøg på at tage toppen af den hårde merbeskatning af indkomstforøgelser. Finansministeren henviser her til, at andre skatteydere end lønmodtagere har adgang til at regulere indkomsterne over flere år, bl. a. ved ekstraordinære afskrivninger og også gennem de gældende regler om optagelse af varelagres værdi i status. Disse særlige ordninger giver jo i høj grad anledning til at udjævne svingende indkomster for visse grupper af skatteydere. Skal man give lønmodtagerne en lignende adgang, må man udjævne indkomststigningerne over nogle år — der nævnes her 3 år — ved at udskrive skatten på grundlag af de sidste 3 års indkomstgennemsnit. Den højtærede finansminister gør dog opmærksom på, at der er ret store ulemper forbundet også med en sådan ordning, og den største ulempe er vel netop den, at man, således som ministeren også påpeger, trækker beskatningen endnu længere bort fra den tid, da pengene er tjent, end man gør i forvejen. Det er i hvert fald ikke ønskeligt, når man tværtimod gerne engang skulle ende i, at skattebetalingen følger så nær på indtjeningen som muligt. Jeg tror, vi må se at finde frem til et system, hvorved vi kan undgå denne hårde førsteårsbeskatning af stigende indkomster.

Jeg vil gerne ved siden af den tanke, finansministeren her rejste, rejse den tanke, at man eventuelt i stedet for at tage en 3 års gennemsnitsskat undersøgte, om det ikke ville være muligt at give en vis skattemæssig reduktion for indkomststigninger, så man ikke det første år beskattede stigningen fuldtud. Vi giver jo allerede lignende begunstigelser ved afskrivningsreglerne, hvor-

ved vi ikke alene strækker beskatningen, men også giver visse lempelser. Vi tillader ikke alene store, ekstraordinære afskrivninger af maskiner o. lign., men vi tillader også, når en sådan maskine udskiftes og sælges med en fortjeneste, at denne fortjeneste reduceres med 30 pct. af maskinens anskaffelsespris.

Jeg ville gerne, om vi under udvalgsarbejdet også så på virkningerne af en øjeblikkelig reduktion for de indkomststigninger, der nu beskattes altfor hårdt. Jeg er klar over, at en sådan reduktion også vil medføre, at vi nedsætter den samlede indkomstmasse, af hvilken skatterne udskrives, men det er jo ad lignende veje, vi må finde frem, hvis vi skal bevare fradragsreglen uændret og alligevel afbøde de værste af de skavanker, der er ved de nugældende ligningsregler, som jeg tror vi er enige om vi skal have ændret.

Jeg skal iøvrigt ikke her gå i enkeltheder eller indlede en ny debat om alle de foreliggende lovforslag og deres principper, som vi tidligere har diskuteret grundigt, men jeg vil gerne gentage, at jeg og mit parti er villige til at indgå i en fordomsfri realitetsforhandling om de foreliggende lovforslag med opgivelse af kravet om ændring af skattefradragsreglen. Jeg håber på, at en sådan forhandlingsvillighed på det givne grundlag vil være tilstede.

Kai Jensen: Ved fremsættelsen af de lovforslag, vi her har til behandling, gav finansministeren udtryk for håbet om, at der måtte komme en virkelig forhandling i gang om en skatterefor, og det kan jeg fuldtud tilslutte mig. Jeg har den mening, at det i kommunale kredse er en vidt udbredt opfattelse, at der er brug for en skatterefor, og der er vist i kommunale kredse et endnu mere udbredt ønske om en byrdefordelingsreform.

Af de foreliggende lovforslag skal jeg først omtale forslag til lov om kommunal indkomstskat m. m. Det vil medføre en betydelig forenkling af de gældende bestemmelser, og hvis lovforslagets principper lægges til grund for en endelig lovgivning, vil der ske en væsentlig rationalisering i forhold til det bestående. Det er mit indtryk, at en sådan forenkling vil blive hilst med stor tilfredshed i kommunale kredse.